

Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Öğrenmeye İlişkin Tutumlarının Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi*

Examination Of Physical Education Teacher Candidates' Attitudes Towards Learning In Terms Of Different Variables

¹Uğur OSANMAZ, ²Fikret ALINCAK, ³Abdurrahman TOPAL

¹Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Orcid: 0009-0001-2214-1512, ugurosanmaz@gmail.com

²Gaziantep Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Orcid:0000-0003-3459-3441, alincakfikret27@gmail.com

³Bağımsız Araştırmacı, Orcid: 0000-0002-1932-5126, abdurrahmantopal@0205hotmail.com

*Bu çalışma “beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi” isimli yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

* Araştırma Makalesi / Research Article

Gönderi Tarihi / Received : 18.08.2025

Kabul Tarihi / Accepted :24.12.2025

Online Yayın Tarihi / Published : 31.12.2025

<https://doi.org/10.71243/dksbd.1768023>

ÖZ

Bu araştırma, beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi amacıyla yapılan betimsel bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini 2024-2025 eğitim öğretim yılında Gaziantep Üniversitesi spor Bilimleri Fakültesi’nde öğrenim görmekte olan beden eğitimi öğretmeni adayları, örneklem grubunu ise gönüllülük esasına dayalı olarak seçilen 192 (105 erkek, 87 kadın) öğretmen adayı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Kara (2010) tarafından geliştirilen “Öğrenmeye İlişkin Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 24.0 programından yararlanılmıştır. Verilerin aritmetik ortalamaları ve standart sapmaları hesaplanmış, veri setlerinin normallik sınamaları yapılmıştır. Skewness-Kurtosis değerleri -1.5 ile 1.5 arasında olduğu için veri setlerinin normal dağılım gösterdiği varsayılarak parametrik testler uygulanmıştır. İkili gruplar için Independent Sample t testi, çoklu gruplar için One Way ANOVA analizi kullanılmıştır. Verilerin anlamlılığı 0.05 düzeyinde değerlendirilmiştir. Sonuç olarak; beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarında cinsiyet açısından farklılık görülmemiştir. Öğrenim görülen sınıf değişkeni açısından ölçeğin açıklık alt boyutunda anlamlı farklılık olduğu ve 4. sınıfta öğrenim görenlerin öğrenmeye ilişkin tutumlarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Bunun yanında beden eğitimi öğretmeni adaylarının mezun olunan lise türü değişkeni açısından öğrenmeye ilişkin tutumlarında anlamlı farklılık olduğu ve ölçeğin alt boyutlarının tamamında spor lisesi mezunlarının düşük puan elde ettikleri görülmüştür. Anne eğitim düzeyi açısından beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarında anlamlı farklılık olduğu anne eğitim düzeyi lisans olanların daha düşük puana sahip oldukları görülürken, baba eğitim düzeyi değişkeni açısından ise eğitim düzeyi ilkököl ve lisans olanlar arasında farklılaşma olduğu tespit edilmiştir. Beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarında öğrenim gördükleri bölümü isteyerek okuyup okumadıkları ve öğrenim gördükleri bölümden memnuniyet düzeyleri açısından herhangi bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: Beden eğitimi, Öğretmen adayı, Öğrenme, Tutum

ABSTRACT

This research is a descriptive study conducted to examine the attitudes of prospective physical education teachers towards learning in terms of different variables. The population of the study consists of physical education teacher candidates studying at Gaziantep University Faculty of Sport Sciences in the 2024-2025 academic year, and the sample group consists of 192 (105 male, 87 female) teacher candidates selected on the basis of volunteerism. In the study, the “Attitude Towards Learning Scale” developed by Kara (2010) was used as a data collection tool. SPSS 24.0 program was used to analyze the data. The arithmetic averages and standard deviations of the data were calculated and normality tests of the data sets were performed. Since the Skewness-Kurtosis values were between -1.5 and 1.5, parametric tests were applied assuming that the data sets were normally distributed. Independent Sample t test was used for paired groups and One Way ANOVA analysis was used for multiple groups. The significance of the data was evaluated at 0.05 level. As a result, there was no difference in the attitudes of

prospective physical education teachers towards learning in terms of gender. It was seen that there was a significant difference in the openness sub-dimension of the scale in terms of the class of study and that the attitudes towards learning of those studying in the 4th grade were higher. In addition, it was seen that there was a significant difference in the attitudes of prospective physical education teachers towards learning in terms of the type of high school graduated from and that sports high school graduates had lower scores in all sub-dimensions of the scale. There was a significant difference in the attitudes of prospective physical education teachers towards learning in terms of mother's education level, and it was seen that those whose mother's education level was undergraduate had lower scores, while there was a difference between those whose education level was primary school and undergraduate in terms of father's education level. It was concluded that there was no difference in the attitudes of prospective physical education teachers towards learning in terms of whether they willingly read the department they studied and their satisfaction level with the department they studied.

Keywords: Physical education, Pre-service teacher, Learning, Attitude

Giriş

Eğitim, bireylerin sahip olduğu bilgi, deneyim ve becerilerin yeni nesillere aktarılmasını sağlayan, aynı zamanda düşünsel gelişimi destekleyen ve toplumsal yapının sürekliliğini temin eden çok boyutlu bir süreçtir. Bu süreç, eleştirel düşünebilen, özgür fikirli bireylerin yetişmesine ve nitelikli insan kaynağının oluşmasına katkı sunar (Kılbaş, 2003). Eğitim, bireylerin yaşadıkları topluma ve çağın dinamiklerine uyum sağlayabilecek bilgi, beceri ve tutumlarla donatılmasını hedefleyen bir süreçtir. Bu sayede bireyler hem toplumsal yapıya katkı sunar hem de küresel gelişmelere ayak uydurabilecek donanımına sahip hale gelirler (Dilaver, 1996).

Canlıların çevreleriyle uyum içinde olabilmesi, yaşamlarını sürdürebilmeleri için çevreden faydalanmayı öğrenmelerine bağlıdır. İnsan, diğer canlılardan farklı olarak karmaşık bilgileri edinme, işleme ve uygulama yeteneğiyle öne çıkar; bu da onun öğrenme becerisinin gelişmişliğini gösterir. Özellikle yaşamın erken dönemlerinde bireyler savunmasızdır; çevresel değişikliklere uyum sağlama ve ihtiyaçlarını karşılama becerisi ise öğrenme süreciyle kazanılır. Öğrenme, bireyin çevresiyle etkileşimleri sonucunda oluşan ve kalıcı izler bırakan davranış değişiklikleri olarak tanımlanabilir. (Senemoğlu, 2018). Bacanlı (2019) öğrenmeyi, tekrar ve deneyim yoluyla gerçekleşen, kalıcı davranış değişikliği olarak tanımlamakta; bu süreci ise belirli bir uyarana karşı verilen tepkinin güçlendirilmesiyle açıklamaktadır.

Schunk (2012), öğrenmeyi deneyimler sonucunda bilgi ve davranışta kalıcı değişikliklerin gerçekleştiği süreçler olarak tanımlamış; bu değişimlerin hem kasıtlı ve olumlu hem de kasıtsız ve olumsuz olabileceğine dikkat çekmiştir. Öğrenme, bireyin yetenekleri, eğilimleri ve davranışlarında ortaya çıkan değişimler ile bu değişimlere bağlı süreçleri kapsar. İnsan, uyanık olduğu her an çevresinden bilgi alır ve işler; bu bilgilerin bir kısmı filtrelenirken, kalanlar önceki bilgilerle bütünleşerek bireyin kapasitesinde ve davranışlarında değişikliklere yol açar. İşte bu değişiklikler, öğrenme sürecinin temel sonucudur (Gagne ve ark., 2005).

Bireylerin başarıya ulaşabilmeleri için çeşitli stratejiler geliştirmeleri gerekmektedir. Bu stratejiler arasında, etkili öğrenme yollarını tanımak, olumlu beklentiler oluşturmak ve öğrenmeye

ilişkin kaygıyı en aza indirmek yer almaktadır. Ayrıca, bireylerin bilgi edinme sürecine yönelik çabaları, öğrenme sürecinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Çünkü öğrenen bireyin yapısı; bilgiye duyulan ilgi, açıklık, beklenti, merak ve ihtiyaçların karşılanması ile doğrudan ilişkilidir (Şimşek, 2007).

Bireylerin öğrenmeye yönelik istek ve çabaları, öğrenme düzeylerini yükseltirken, öğrenmeye karşı gösterdikleri çekingenlik bu süreci olumsuz yönde etkileyebilir. Bu sebeple, birçok ülkenin öğretim programlarının temel hedeflerinden biri, öğrencilerin öğrenmeye karşı olumlu tutumlar geliştirmesini sağlamaktır (Mullis ve ark., 2016).

Eğitim araştırmalarında klasik çalışmalar tutum ve davranışların öğrencilerin akademik başarılarını tahmin etmede etkili olabileceğini göstermiştir (Brookover, 1969). Günümüzde bilgi üretimi ve erişimi, insanın takip kapasitesini zorlayacak kadar hızlı bir şekilde artmaktadır. Bu hızlı gelişim, bireylerin sürekli öğrenme ihtiyacını önemli bir motivasyon kaynağı haline getirmektedir. Öğrenme çok boyutlu bir kavram olup, birçok bilim insanı bu boyutları farklı şekillerde sınıflandırmıştır. En yaygın kabul gören sınıflandırmalardan biri olan Bloom'un Taksonomisi, öğrenme sürecini üç temel boyutta incelemektedir: bilişsel, duyuşsal ve devinışsel. Bu sınıflamaya göre duyuşsal alan; tutum, motivasyon, ilgi, sevgi, korku ve nefret gibi duygusal unsurları kapsamaktadır. Aynı zamanda bireyin kişilik özelliklerinin bu alandaki öğrenmeleri doğrudan etkilediği ifade edilmektedir (Yanardağ, 2013).

21. yüzyılda bireylerin yalnızca tek bir alanda kendilerini geliştirmeleri yeterli olmamaktadır. Bilim ve teknolojiadaki hızlı ilerlemeler, değişimlerin çok kısa sürede gerçekleşmesine neden olmaktadır. Bu durum, bireylerin öğrenmeye açık olmalarını, öğrenmeye karşı olumlu tutum ve beklentiler geliştirmelerini; ayrıca sürekli kendini yenileme ve hayat boyu öğrenme anlayışını benimsemelerini zorunlu kılmaktadır (Kara, 2010).

Günümüzde öğrenme, sadece çocukluk ve gençlik dönemleriyle sınırlı kalmayan; aynı zamanda bireylerin mesleki gelişiminin ötesinde, yaşam boyu devam eden bir süreç olarak kabul edilmektedir (Gündoğan, 2003). Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisinde en üst basamakta yer alan "kendini gerçekleştirme" aşamasına ulaşmak için, insanın yaşamı boyunca sürekli öğrenme ihtiyacında olduğu söylenebilir (Aşkın, 2015).

Öğretmenlik, diğer meslek gruplarından farklı olarak kendine özgü nitelikler taşıyan ve bu yönüyle öne çıkan bir meslektir. Bu meslekte yapılan hataların telafisi, çoğu zaman güç olabilmektedir. Öğretmenler, toplumsal yaşamda model alınan bireyler arasında yer aldıkları için, bu mesleği seçecek bireylerin dikkatle belirlenmesi büyük bir önem arz etmektedir. Toplumdaki herkes öğretmenlik için gereken niteliklere sahip olmayabilir. Bu mesleği yürütebilecek kişilerin, demokratik ve insani değerlere bağlı, belirli kişilik özellikleri bakımından donanımlı olmaları gerekmektedir (Celep, 2004).

Yakın gelecekte, tek bir mesleğin insan ömrü boyunca yeterli olmayacağı öngörülmekte ve öğrenmenin sürekliliği ile "beşikten mezara" kadar devam eden öğrenme anlayışı giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Günümüzde, dünyanın bir köşesinde ortaya atılan bir bilgi, teori ya da tezin, başka

bir yerde kısa sürede doğrulanması veya çürütülmesi mümkün hale gelmiştir. Bilgi ve teknolojiye bu hızlı değişim, bireylerin sürekli ve yaşam boyu öğrenme sürecinin içinde yer almasını zorunlu kılmaktadır. Bu nedenle, ulusal ve uluslararası birçok kurum ve organizasyon, yaşam boyu öğrenmeyi temel alan çalışmalar yürütmektedir. Buradan hareketle çalışmada, beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Araştırma Modeli

Bu araştırma, beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi amacıyla yapılan betimsel tarama modelinde bir çalışmadır. “Tarama modeli, geçmişte ya da halen var olan bir durumun, ona etki etmeden olduğu şekli ile betimlenmesinin amaçlandığı bir araştırma modelidir” (Karasar, 2021).

Araştırmanın Evreni ve Örneklem Grubu

Çalışma 2025 yılında Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi’nde öğrenim görmekte olan beden eğitimi öğretmeni adayları üzerinde gönüllülük esasına dayalı olarak uygulanmıştır. Çalışmaya 208 beden eğitimi öğretmeni adayı gönüllü olarak katılmıştır. Eksik veya yanlış doldurulan ölçekler çalışma dışı bırakılmış ve toplam 192 öğretmen adayının (105 Erkek, 87 Kadın) doldurduğu ölçekler çalışma kapsamında değerlendirilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Çalışmada birbirinden bağımsız değişkenlere ait veriler, çalışmacının hazırladığı kişisel bilgi formu ile kazanılmıştır. Kişisel bilgi formunda; cinsiyet, Öğrenim görülen sınıf, mezun olunan lise türü, anne eğitim düzeyi, baba eğitim düzeyi, Öğrenim gördüğü bölümü isteyerek okuyup okumadığı ve öğrenim gördüğü bölümden memnuniyet düzeyi ile alakalı sorular yer almaktadır. Araştırma veri toplama aracı olarak Kara (2010) tarafından geliştirilen, “Öğrenmeye İlişkin Tutum Ölçeği”, elektronik posta aracılığıyla ölçeğin geliştiricisinden izin alınarak kullanılmıştır. Öğrenmeye İlişkin Tutum Ölçeği; öğrenmeye ilişkin kaygı, öğrenmeden beklenti, öğrenmenin doğası ve öğrenmeye açıklık olmak üzere dört alt boyutu olan bir ölçektir. 5 dereceli likert tipi geliştirilmiş ölçek 40 maddeden oluşmaktadır. Katılımcılardan “katılıyorum=1”, “kısmen katılıyorum=2”, “fikrim yok=3”, “katılmıyorum=4”, “hiç katılmıyorum=5” seçeneklerinden birini işaretlemeleri istenmiştir. Ölçekte bulunan 11 madde olumsuz ifade içermekte ve ters kodlanmıştır. 285 eğitim fakültesi öğrencisine uygulanan ölçek, Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları birinci alt boyutta “,77”, ikinci alt boyutta “,72”, üçüncü alt boyutta “,78”, dördüncü alt boyutta “,81” olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin tümü için hesaplanan Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı ise “,73”tür. Test- tekrar test yöntemi ile elde edilen korelasyon kat sayısı “,87” olarak hesaplanmıştır. Bu çalışmada Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı “,674” olarak hesaplanmıştır.

Hesaplanan değerler ölçeğin geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu ortaya koymaktadır.

Verilerin Analizi

Araştırma sonunda elde edilen verilerin istatistiksel olarak analiz edilmesinde SPSS paket programı (SPSS for Windows, sürüm 22.0, SPSS Inc., Chicago, Illinois, ABD) kullanıldı. Normallik sınaması için Kolmogorov-Smirnov testi, homojenlik sınaması için Levene testi uygulandı. Normal dağılım göstermeyen veri setleri için çarpıklık ve basıklık değerleri kontrol edildi ve $\pm 1,5$ değeri içinde olan veri setlerinin normal dağılım gösterdiği kabul edildi. Veriler; aritmetik ortalama ve standart sapma olarak sunuldu. Verilerin Kolmogorov-Smirnov testi sonuçlarına ve veri sayısına bakılarak uygun olan test yöntemleri belirlendi. Verilerin bağımsız değişkenlere bağlı farklılaşma düzeyini değerlendirmek için iki bağımsız grup ortalamaları arasındaki karşılaştırmalarda, bağımsız örneklem t-testi; ikiden fazla bağımsız grup ortalamalarının analizinde ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanıldı. Farklılığın hangi uygulamada olduğunu belirlemek için LSD düzeltme testi uygulandı. İstatistiksel sonuçlar %95 güven aralığında ve $p < 0.05$ anlamlılık düzeylerinde değerlendirildi.

Bulgular

Tablo 1: Verilere ait normallik tablosu

Faktör	N	Minimum	Maksimum	$\bar{X}$	SS	Skewness	Kurtosis
Öğrenmenin Doğası	192	1,00	3,86	1,9556	,58342	,490	,175
Kaygılanma	192	1,00	3,85	2,4115	,66791	-,564	-,405
Beklenti	192	1,00	3,78	2,4410	,69672	-,564	-,598
Açıklık	192	1,00	3,91	2,1913	,58503	-,269	,131

Tablo incelendiğinde ölçeğin alt boyutlarının çarpıklık ve basıklık (Skewness ve Kurtosis) değerleri incelendiğinde $-1,5+1,5$ arasında normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir (Tabachnick, Fidell ve Ulman, 2007).

Tablo 2: Katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların cinsiyet değişkeni açısından karşılaştırması

Faktör	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	SS	t	p
Öğrenmenin doğası	Kadın	87	2,0378	,58313	1,808	,072
	Erkek	105	1,8857	,57737		
Kaygılanma	Kadın	87	2,4279	,68035	,311	,757
	Erkek	105	2,3978	,66038		
Beklenti	Kadın	87	2,5057	,65882	1,174	,242
	Erkek	105	2,3873	,72536		
Açıklık	Kadın	87	2,2132	,53779	,471	,638
	Erkek	105	2,1732	,62344		

$p < 0,05$

Tablo incelendiğinde katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların cinsiyet değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Buna göre ölçeğin alt boyutlarının tamamında cinsiyet değişkeni açısından

herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 3: Katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların öğrenim görülen sınıf değişkeni açısından karşılaştırması

Faktör	Sınıf	N	$\bar{X}$	SS	F	P	FARK
Öğrenmenin doğası	1	43	1,9801	,56163	1,468	,225	
	2	24	2,0357	,55608			
	3	34	2,0924	,62506			
	4	91	1,8697	,57996			
Kaygılanma	1	43	2,4114	,69776	1,983	,118	
	2	24	2,4359	,59957			
	3	34	2,6425	,73731			
	4	91	2,3187	,63189			
Beklenti	1	43	2,3566	,74321	1,529	,208	
	2	24	2,6111	,58703			
	3	34	2,5980	,73347			
	4	91	2,3773	,68009			
Açıklık	1	43	2,2051	,62169	3,856	,010	3>4
	2	24	2,1932	,55286			
	3	34	2,4706	,70150			
	4	91	2,0799	,49531			

$p<0,05$

Tablo incelendiğinde katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların öğrenim görülen sınıf değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Buna göre ölçeğin açıklık alt boyutunda anlamlı farklılık olduğu görülmüştür. Bu farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek amacıyla POSTHOC (LSD) testi yapılmış açıklık alt boyutunda üçüncü sınıf ile dördüncü sınıf katılımcıları arasında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$).

Tablo 4: Katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların mezun olunan lise türü değişkeni açısından karşılaştırması

Faktör	Mezun olunan lise	N	$\bar{X}$	SS	F	P	FARK
Öğrenmenin doğası	Anadolu Lisesi	98	1,9636	,59605	1,639	,182	
	Meslek Lisesi	64	2,0067	,58011			
	Fen Lisesi	20	1,9357	,50449			
	Spor Lisesi	10	1,5714	,56344			
Kaygılanma	Anadolu Lisesi	98	2,4192	,68135	2,669	,049	4<2
	Meslek Lisesi	64	2,4940	,62685			

Beklenti	Fen Lisesi	20	2,3846	,61437	3,619	,014	4<1
	Spor Lisesi	10	1,8615	,72777			
	Anadolu Lisesi	98	2,4739	,70950			
	Meslek Lisesi	64	2,5035	,67164			
	Fen Lisesi	20	2,4222	,63533			
Açıklık	Spor Lisesi	10	1,7556	,55134	3,00	0,32	4<2
	Anadolu Lisesi	98	2,2365	,62327			
	Meslek Lisesi	64	2,2372	,50098			
	Fen Lisesi	20	2,0636	,54792			
	Spor Lisesi	10	1,7091	,59505			

p<0,05

Tablo incelendiğinde katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların mezun olunan lise türü değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Buna göre ölçeğin; kaygılanma, beklenti ve açıklık alt boyutların da anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek amacıyla POSTHOC (LSD) testi yapılmış anlamlı çıkan alt boyutların tamamında spor lisesi mezunlarının en düşük puana sahip olduğu ve anlamlı derece farklılaştığı tespit edilmiştir (p<0.05).

Tablo 5: Katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların anne eğitim düzeyi türü değişkeni açısından karşılaştırması

Faktör	Sınıf	N	$\bar{X}$	SS	F	P	FARK
Öğrenmenin doğası	İlkokul	110	1,8688	,54084	6,933	,000	1<2
	Ortaokul	39	2,1245	,60802			1<3
	Lise	23	2,3168	,64747			4<2
	Üniversite	20	1,6786	,42194			4<3
Kaygılanma	İlkokul	110	2,3587	,69752	5,648	,001	3>1
	Ortaokul	39	2,3728	,67212			3>2
	Lise	23	2,9130	,31229			3>4
	Üniversite	20	2,2000	,55324			
Beklenti	İlkokul	110	2,3919	,72988	3,478	,017	3>4
	Ortaokul	39	2,5299	,72299			
	Lise	23	2,7778	,42903			
	Üniversite	20	2,1500	,55529			
Açıklık	İlkokul	110	2,1388	,61875	5,099	,002	3>1
	Ortaokul	39	2,1632	,59656			3>2
	Lise	23	2,6166	,20134			3>4
	Üniversite	20	2,0455	,47605			

p<0,05

Tablo incelendiğinde katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların anne eğitim düzeyi türü değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Buna göre ölçeğin; öğrenmenin doğası, kaygılanma, beklenti ve açıklık alt boyutların da anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek amacıyla POSTHOC (LSD) testi yapılmış anlamlı çıkan alt boyutların tamamında üniversite mezunlarının ortalaması düşük çıkmış ve diğer mezun türlerinden anlamlı derece farklılaşmıştır (p<0.05).

Tablo 6: Katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların baba eğitim düzeyi türü değişkeni açısından karşılaştırması

Faktör	Sınıf	N	$\bar{X}$	SS	F	P	FARK
Öğrenmenin doğası	İlkokul	57	1,8797	,52266	2,564	,056	
	Ortaokul	44	2,1656	,72316			
	Lise	64	1,8973	,50038			
	Üniversite	27	1,9048	,58500			
Kaygılanma	İlkokul	57	2,2659	,66300	2,730	,045	2>1 2>4
	Ortaokul	44	2,6241	,64938			
	Lise	64	2,4399	,67402			
	Üniversite	27	2,3048	,62873			
Beklenti	İlkokul	57	2,3879	,71859	,842	,472	
	Ortaokul	44	2,5480	,58716			
	Lise	64	2,4722	,73650			
	Üniversite	27	2,3045	,72245			
Açıklık	İlkokul	57	2,0973	,57927	1,59	,192	
	Ortaokul	44	2,3326	,64787			
	Lise	64	2,2145	,53755			
	Üniversite	27	2,1044	,57865			

<0,05

Tablo incelendiğinde katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların baba eğitim düzeyi türü değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Buna göre ölçeğin; öğrenmenin kaygılanma, alt boyutunda anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek amacıyla POSTHOC (LSD) testi yapılmış anlamlı çıkan alt boyutta ortaokul mezunu bireyler ile ilkokul ve üniversite mezunu bireyler arasında farklılaşmanın olduğu görülmüştür ($p<0.05$).

Tablo 7: Katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların öğrenim gördükleri bölümü isteyerek okuyup okumadıkları türü değişkeni açısından karşılaştırması

Faktör	Bölüm isteme	N	$\bar{X}$	SS	t	p
Öğrenmenin doğası	Evet	168	1,9507	,55691	-,196	,846
	Hayır	24	1,9821	,75747		
Kaygılanma	Evet	168	2,4048	,66119	-,367	,714
	Hayır	24	2,4583	,72639		
Beklenti	Evet	168	2,4372	,70032	,972	,842
	Hayır	24	2,4676	,68492		
Açıklık	Evet	168	2,1677	,56506	-1,480	,141
	Hayır	24	2,3561	,70107		

$p<0,05$

Tablo incelendiğinde katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların öğrenim gördükleri bölümü isteyerek okuyup okumadıkları türü değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Buna göre ölçeğin alt boyutlarının tamamında öğrenim gördükleri bölümü isteyerek okuyup okumadıkları türü değişkeni açısından herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 8: Katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların öğrenim gördükleri bölümden memnuniyet düzeyleri türü değişkeni açısından karşılaştırması

Faktör	Memnuniyet	N	$\bar{X}$	SS	t	p
Öğrenmenin doğası	Evet	163	1,9720	,54983	,788	,436
	Hayır	29	1,8571	,74915		
Kayılanma	Evet	163	2,4214	,65262	,758	,625
	Hayır	29	2,3554	,75828		
Beklenti	Evet	163	2,4649	,69271	,944	,260
	Hayır	29	2,3065	,71619		
Açıklık	Evet	163	2,1801	,55981	,489	,533
	Hayır	29	2,2539	,71886		

$p<0,05$

Tablo incelendiğinde katılımcıların ölçekten elde ettikleri puanların öğrenim gördükleri bölümden memnuniyet düzeyleri türü değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Buna göre ölçeğin alt boyutlarının tamamında öğrenim gördükleri bölümden memnuniyet düzeyleri türü değişkeni açısından herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0.05$).

Tartışma ve Sonuç

Katılımcıların öğrenmeye ilişkin tutumlarının cinsiyet değişkenine göre incelenmesi sonucunda; ölçeğin tüm alt boyutlarında anlamlı bir farkın bulunmadığı belirlenmiştir.

Yavuz Konokman ve Yanpar Yelken'in (2014) gerçekleştirdiği çalışmada, cinsiyet değişkenine bağlı olarak öğrenmeye yönelik tutumda anlamlı bir farkın olmadığı tespit edilmiştir. Çalışmanın bulguları sonuçlarımızla benzerlik göstermektedir.

Dikmen ve Bahçeci (2022) tarafından gerçekleştirilen araştırma, üniversite öğrencilerinin cinsiyet değişkenine göre öğrenmeye yönelik tutumlarında anlamlı bir fark bulunmadığını ortaya koymuştur (155). Çalışmanın bulguları sonuçlarımızla benzerlik göstermektedir. Meral (2019) öğrenciler üzerinde yaptığı çalışmada öğrenmeye yönelik tutumlarının cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir fark yaratmadığını belirtmiştir.

Bu aksine konuya ilişkin yapılan benzer araştırmalarda cinsiyetin, öğrenmeye yönelik tutum üzerinde etkili bir değişken olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Göloğlu Demir, 2021; Hamurcu, 2018; Dikmen, Şimşek ve Tuncer, 2018). Cinsiyet değişkenine odaklanan bazı çalışmalarda kadın öğrenciler lehine anlamlı farklılıklar tespit edilirken, bazı araştırmalarda ise erkek öğrenciler lehine sonuçlar elde edilmiştir (Bahadır, 2022). Mevcut çalışmanın bulguları ile literatürde yer alan farklı sonuçlar birlikte değerlendirildiğinde, cinsiyetin öğrenmeye yönelik tutum üzerindeki etkisinin gelecekte yapılacak

araştırmalarla daha ayrıntılı biçimde ele alınması gerektiği söylenebilir.

Akgün, Gönen ve Aydın (2007), öğretmen adaylarının kaygı düzeylerini çeşitli değişkenler doğrultusunda inceledikleri araştırmada kadın öğretmen adaylarının kaygı düzeylerinin daha yüksek olduğunu belirlemişlerdir.

Özkal ve Çetinöz'ün (2006) yürüttüğü çalışmada, sosyal bilgiler dersine katılan kız öğrencilerin erkek öğrencilere kıyasla ve yüksek başarı düzeyindeki öğrencilerin ise düşük ve orta başarı düzeyindeki öğrencilere göre daha fazla öğrenme stratejisi kullandıkları belirlenmiştir. Aydın (2016) tarafından yapılan çalışmada da öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin kaygı alt boyutunda anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Akhan, Dolmacı ve Altıntaş'ın (2019) öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tutumlarını inceledikleri araştırmada, cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılıklar olduğu, kadın öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin kaygı düzeylerinin erkek adaylara kıyasla daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Aynı çalışmada, ölçek genelinden elde edilen toplam puanların cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir. Ancak bu duruma rağmen, kadın öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tutum düzeylerinin erkek öğretmen adaylarına göre daha yüksek olduğu ifade edilebilir.

Literatürde, öğrenmeye yönelik tutumların cinsiyet ve alt boyutlar bağlamında farklılık gösterdiğini ortaya koyan çeşitli çalışmalar bulunmaktadır (Taşgın ve Coşkun, 2018; Yetgin, 2017).

Ru-Si ve Chin-Chung (2007)' in çalışmasında erkek ve kadın spor eğitimcilerinin "öğrenmenin doğası", "öğrenmeden beklentiler" ve "öğrenmeye açıklık" alt boyutlarında elde ettikleri puan ortalamaları arasında anlamlı farklılıklar olduğu belirlenmiştir. Bulgulara göre, kadın spor eğitimcilerinin öğrenmenin doğasını daha iyi kavradıkları, öğrenmeden beklentilerinin daha yüksek olduğu ve öğrenmeye karşı daha açık bir tutum sergiledikleri görülmüştür. Öte yandan, "öğrenmeye ilişkin kaygı" boyutunda ise erkek spor eğitimcilerinin kadınlara kıyasla anlamlı düzeyde daha yüksek ortalamalara sahip oldukları tespit edilmiştir (167).

Ayrıca, Ru-Si Chen ve Chin-Chung Tsai (2007) tarafından Tayvan Üniversitesinde yapılan ve web tabanlı öğrenmeye yönelik tutumlardaki cinsiyet farklılıklarını inceleyen çalışmada, kız öğrencilerin erkek öğrencilere kıyasla daha olumlu tutum geliştirdikleri tespit edilmiştir.

Benzer şekilde, Susilawati ve Paidi (2021) tarafından Endonezya'da gerçekleştirilen bir araştırmada da kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre öğrenmeye karşı daha olumlu tutumlar sergiledikleri ortaya konulmuştur. Kızların erkeklere oranla öğrenmeye yönelik daha olumlu tutum geliştirmelerinin çeşitli nedenleri olabileceği düşünülmektedir. Toplumsal beklentiler, kız çocuklarının akademik başarıya ve disipline daha fazla önem vermesini teşvik ediyor olabilir. Aileden ve öğretmenlerden alınan destek, kızların öğrenmeye yönelik tutumlarını olumlu yönde etkiliyor olabilir.

Ayrıca, kız öğrencilerin uzun vadeli hedeflere odaklanma, düzenli çalışma alışkanlıkları ve planlama

becerileri gibi akademik motivasyonları daha yüksek olabileceği gibi, duygusal zekâlarının ve empati becerilerinin güçlü olması da öğrenme süreçlerine daha bilinçli ve ilgili bir şekilde yaklaşmalarını sağlayabilir (Davarcıoğlu, 2008).

Buna karşın Weinburg (1995) öğrencilerin öğrenmeye yönelik tutumlarındaki cinsiyet farklılıklarını araştırdığı çalışmasında erkeklerin, kızlara kıyasla öğrenmeye karşı daha olumlu tutumlar sergilediğini belirtmiştir.

Katılımcıların öğrenmeye ilişkin tutumlarının öğrenim görülen sınıf değişkeni açısından karşılaştırmasına baktığımızda ölçeğin açıklık alt boyutunda anlamlı farklılık olduğu görülürken, üçüncü sınıfta öğrenim gören katılımcılar ile dördüncü sınıfta öğrenim gören katılımcılar arasında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Başka bir ifadeyle dördüncü sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarının daha yüksek olduğu söylenebilir. Bunun nedeninde son sınıfların artık mezun aşamasında olduğu ve mesleğe bir an önce başlama ihtiyacı hissettiklerinden dolayı olduğunu söyleyebiliriz.

Alanyazında üniversite öğrencilerinin öğrenmeye yönelik tutumlarını öğrenim görülen sınıf düzeyine göre inceleyen araştırmaların bulgularımıza benzer sonuçlara ulaştıkları ve anlamlı farklılıkların olduğu tespit edilmiştir (Hamurcu, 2018; Adıgüzel, 2018).

Göloğlu Demir (2021), öğrencilerin yükseköğretim süreci boyunca öğrenmenin önemine dair farkındalık taşıdıklarını ve bu durumun öğrenmeye yönelik tutumlarının sürekli olarak yüksek düzeyde seyretmesine katkı sağladığını ifade etmektedir. Bu çerçevede, üniversite eğitiminin tüm sınıf düzeylerinde öğrencilerin öğrenmeye yönelik tutumlarının genellikle yüksek olduğu söylenebilir. Ancak, mevcut çalışmada birinci ve ikinci sınıf öğrencilerinin öğrenmeden kaçınma davranışlarının daha sık gözlemlendiği tespit edilmiştir. Bu bulgu, üniversiteye giriş sürecindeki yoğun hazırlık döneminin ardından, öğrencilerde kısa bir süreliğine öğrenme sürecinden uzaklaşma eğiliminin gelişebileceğini düşündürmektedir.

Dikmen ve Bahçeci (2022) tarafından yapılan araştırmada üniversite öğrencilerinin öğrenim görülen sınıf değişkenine göre öğrenmeye yönelik tutumun anlamlı farklılık göstermediği görülmüştür. Aynı çalışmada öğrenmeden kaçınma davranışının anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir.

Bağçeci'nin (2004) yürüttüğü araştırmada, lise öğrencilerinin İngilizce öğrenmeye yönelik tutumları incelenmiş ve tutum düzeylerinin sınıf seviyesine göre anlamlı bir farklılık göstermediği sonucuna ulaşılmıştır.

Katılımcıların öğrenmeye ilişkin tutumlarının mezun olunan lise türü değişkeni açısından karşılaştırmasına ölçeğin; kaygılanma, beklenti ve açıklık alt boyutların da anlamlı farklılık olduğu görülmüştür. Aynı zamanda ölçeğin tüm alt boyutlarında spor lisesi mezunlarının diğer lise türü mezunlarına oranla düşük puan elde ettikleri görülmüştür. Buradan hareketle spor lisesinden mezun olan öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarının daha düşük olduğu ve bunun nedeninde spor lisesi

mezunlarının sürekli spor ile iç içe olduklarından dolayı bu şekilde olduğu söylenebilir.

Çelik (2025) çalışmasında Anadolu Lisesi ve Meslek Lisesi öğrencilerinin öğrenmeye ilişkin tutumları arasında anlamlı farklar gözlemlenmiştir. Verilere göre, Anadolu Lisesi öğrencileri, öğrenmeye ilişkin tutum, öğrenmenin doğası, öğrenmeden beklenti ve öğrenmeye açıklık boyutlarında daha yüksek puanlar alırken, yalnızca öğrenmeye ilişkin kaygı boyutunda Meslek Lisesi öğrencilerinin puanları daha yüksek olmuştur. Bu bulgular, Anadolu Lisesi öğrencilerinin öğrenmeye dair genel tutumlarının daha olumlu olduğunu ve öğrenme süreçlerine karşı daha açık fikirli ve istekli olduklarını göstermektedir. Özellikle öğrenmenin doğası ve öğrenmeden beklenti gibi boyutlarda Anadolu Lisesi öğrencilerinin daha yüksek puanlar alması, bu öğrencilerin öğrenmeye daha olumlu bir bakış açısıyla yaklaştıklarını ve öğrenmenin önemini daha iyi kavradıklarını ortaya koymaktadır. Bu durum, Anadolu Lisesi öğrencilerinin akademik odaklı eğitim süreçlerinden daha fazla yararlandıklarını ve okul kültürünün öğrencilerin öğrenmeye karşı daha yüksek motivasyon geliştirmelerine yardımcı olduğunu düşündürmektedir. Öte yandan, Meslek Lisesi öğrencilerinin yalnızca öğrenmeye ilişkin kaygı boyutunda daha yüksek puanlar alması, bu öğrencilerin matematik ve diğer derslere dair kaygılarının daha fazla olduğunu göstermektedir. Meslek Lisesi öğrencilerinin, derslerin daha pratik ve mesleki odaklı olması nedeniyle kaygı düzeylerinin yüksek olması anlaşılabilir bir durumdur. Öğrenmeye ilişkin kaygı, bu öğrencilerin sınavlar, pratik dersler ve iş yaşamına yönelik beklentilerle daha fazla karşılaşmaları nedeniyle artmış olabilir. Bu bulgular, okulların yapısının ve eğitim ortamlarının öğrencilerin öğrenmeye karşı tutumlarını nasıl şekillendirdiğini göstermektedir. Anadolu Lisesi öğrencilerinin akademik odaklı eğitim ve daha geniş sosyal çevrelerinden kaynaklanan avantajlarla öğrenmeye dair daha olumlu bir tutum geliştirdikleri söylenebilir. Meslek Lisesi öğrencileri ise daha teknik ve uygulamalı bir eğitim aldığı için, öğrenmeye ilişkin kaygılarının daha yüksek olması anlaşılabilir bir durumdur. Ancak, literatürde okul türlerinin öğrencilerin öğrenmeye yönelik tutumları üzerindeki etkisine dair sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır.

Yeşil (2018) tarafından yapılan bir çalışmada, mesleki ve teknik Anadolu Lisesi öğrencilerinin öğrenme stilleri ve ders çalışma alışkanlıkları incelenmiş ve okul türünün öğrenme stillerinde anlamlı farklılaşmalara yol açtığı belirtilmiştir. Bu durum, okul türlerinin öğrenmeye yönelik tutumları şekillendirmede önemli bir rol oynadığını ancak bu etkinin daha derinlemesine araştırılması gerektiğini göstermektedir. Bu konuda yapılan araştırmaların sınırlı olması, farklı okul türlerinin eğitimsel yaklaşımlarının öğrencilerin öğrenmeye yönelik tutumları üzerindeki etkilerini kapsamlı bir şekilde ele almayı zorlaştırmaktadır.

Katılımcıların öğrenmeye ilişkin tutumlarının anne eğitim düzeyi değişkeni açısından karşılaştırmasına baktığımızda ölçeğin; öğrenmenin doğası, kaygılanma, beklenti ve açıklık alt boyutların da anlamlı farklılık olduğu görülmüştür. Aynı zamanda ölçeğin tüm alt boyutlarında anne eğitim düzeyi lisans mezunu olanların öğrenmeye ilişkin tutumları daha düşük çıkmıştır.

Akhan, Dolmacı ve Altıntaş (2019) öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarını incelediği çalışmada anne eğitim düzeyi açısından anlamlı farklılık olduğunu, ölçeğin; öğrenme doğası alt boyutunda ve öğrenmeye açıklık alt boyutunda anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir. Aynı zamanda Elde edilen sonuçlara göre annesini eğitim düzeyi okuryazar olmayan ve ilköğretim mezunu olan öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tutum düzeylerinin diğerlerine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır. Göloğlu Demir'in (2021) çalışmasındaki benzer sonuçlar araştırmanın bulgularını desteklemektedir.

Yetgin (2017), gerçekleştirdiği çalışmada, öğrenmeye ilişkin tutumların anne eğitim düzeyine bağlı olarak anlamlı biçimde değişmediğini ortaya koymuştur. Aydın (2016) çalışmada anne eğitim düzeyi değişkenini ile öğrenmeye yönelik tutum arasında anlamlı bir farklılık ortaya koymadığını ifade etmiştir.

Katılımcıların öğrenmeye ilişkin tutumlarının baba eğitim düzeyi değişkeni açısından karşılaştırmasına baktığımızda ölçeğin; öğrenmenin doğası ve kaygılanma alt boyutların da anlamlı farklılık olduğu görülmüştür. Aynı zamanda ölçeğin öğrenmenin doğası ve kaygılanma alt boyutların da baba eğitim düzeyi ortaokul mezunu bireyler ile ilkokul ve üniversite mezunu bireyler arasında farklılaşmanın olduğu görülmüştür.

Akhan, Dolmacı ve Altıntaş (2019) öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarını incelediği çalışmada baba eğitim düzeyi açısından anlamlı farklılık olduğu, Öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tutum düzeylerinin baba eğitim durumlarına göre ölçeğin tamamında elde edilen puan ortalamalarında anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının babası ilköğretim mezunu olanlar ile babası okuryazar olmayanlar ve babası ortaöğretim mezunu olanlar arasında babası ilköğretim mezunu olanlar lehine anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir.

Aydın (2016) tarafından yapılan çalışmada, anne eğitim düzeyinin öğrenmeye yönelik tutumlar üzerinde anlamlı bir fark yaratmadığı; ancak baba eğitim düzeyine göre, ölçeğin tamamı ile beklenti alt boyutunda anlamlı farklılıklar gözlemlendiği belirtilmiştir. Buna göre, babası lise mezunu olan öğretmen adaylarının, babası ilkokul mezunu olanlara kıyasla daha olumlu tutum sergiledikleri ifade edilmiştir.

Yetgin (2017) tarafından yapılan çalışmada, öğrenmeye yönelik tutumların baba eğitim düzeyi değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir.

Katılımcıların öğrenmeye ilişkin tutumlarının öğrenim gördükleri bölümü isteyerek okuyup okumadıkları değişkeni açısından karşılaştırmasına baktığımızda ölçeğin tüm alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlılık olmadığı görülmüştür. Aktürk (2012) öğretmen adayları üzerinde yürütmüş olduğu çalışmada öğretmenlik mesleğini kendi isteğiyle seçen adayların öğrenmeye yönelik kaygılarının daha düşük düzeyde olduğu bulgusuna ulaşmıştır.

Katılımcıların öğrenmeye ilişkin tutumlarının öğrenim gördükleri bölümden memnuniyet düzeyleri değişkeni açısından karşılaştırmasına baktığımızda ölçeğin tüm alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlılık olmadığı görülmüştür. Aktürk (2012) öğretmen adaylarının katılımı ile yapmış olduğu

çalışmada, öğrenmeye ilişkin tutumların, öğretmenlik mesleği tercih nedenleri ve akademik başarıları arasındaki ilişkiyi incelemeyi hedeflemiştir. Eğitim Fakültesi bünyesinde İlköğretim Matematik Öğretmenliği, Türkçe Öğretmenliği ve Bilgisayar ile Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği programlarında öğrenim gören 200 öğretmen adayına, Kara (2010) tarafından geliştirilen "Öğrenmeye İlişkin Tutum Ölçeği" uygulanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre, öğretmenlik mesleğini içsel motivasyonla seçen adayların öğrenmeye yönelik beklentilerinin yüksek olduğu, öğrenmeye daha açık davrandıkları ve yeni öğrenmelerle ilgili kaygılarının düşük seviyede olduğu belirlenmiştir.

Uçar (2015) ile Demirtaş ve arkadaşları (2019) tarafından yürütülen çalışmalarda, kadın öğretmenlerin mesleğe karşı olumlu tutumları, mesleki mutluluk algıları ve motivasyon düzeylerinin erkek öğretmenlere kıyasla daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır.

Sonuç olarak; beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarında cinsiyet açısından farklılık görülmemiştir. Öğrenim görülen sınıf değişkeni açısından ölçeğin açıklık alt boyutunda anlamlı farklılık olduğu ve 4. sınıfta öğrenim görenlerin öğrenmeye ilişkin tutumlarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Bunun yanında beden eğitimi öğretmeni adaylarının mezun olunan lise türü değişkeni açısından öğrenmeye ilişkin tutumlarında anlamlı farklılık olduğu ve ölçeğin alt boyutlarının tamamında spor lisesi mezunlarının düşük puan elde ettikleri görülmüştür. Anne eğitim düzeyi açısından beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarında anlamlı farklılık olduğu anne eğitim düzeyi lisans olanların daha düşük puana sahip oldukları görülürken, baba eğitim düzeyi değişkeni açısından ise eğitim düzeyi ilköğretim ve lisans olanlar arasında farklılaşma olduğu tespit edilmiştir. Beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarında öğrenim gördükleri bölümü isteyerek okuyup okumadıkları ve öğrenim gördükleri bölümden memnuniyet düzeyleri açısından herhangi bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Kaynaklar

- Adıgüzel, A. & Dolmacı, A. (2018). Öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tutumlarının farklı değişkenlere göre incelenmesi. *Anadolu Eğitim Liderliği ve Öğretim Dergisi*, 6(2),63-79.
- Akgün, A., Gönen, S. ve Aydın, M. (2007). İlköğretim Fen Ve Matematik Öğretmenliği Öğrencilerinin Kaygı Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(20): 283-299.

- Akhan, O.; Dolmacı, A. ve Altıntaş, S. (2019). Son Sınıf Öğretmen Adaylarının Öğrenmeye Yönelik Tutumları, Jass Studies-The Journal of Academic Social Science Studies, Doi number: <http://dx.doi.org/10.9761/JASSS7832>, Number: 74 Spring 2019, p. 59-72.
- Aktürk, A.O. (2012). Öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarının öğretmenlik mesleğini tercih etme nedenlerine ve akademik başarılarına göre incelenmesi. Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi, 13(3), 283-297.
- Aşkın, İ. (2015). Üniversite Öğrencilerinin öz-yönetimli öğrenme becerilerinin incelenmesi (Yayımlanmamış doktora tezi). Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Aydın, M. (2016). Fen bilgisi öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi. The Journal of International Lingual Social and Educational Sciences, 2(2), 75-84.
- Bacanlı, H. (2019). Eğitim psikolojisi (26. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Bağçeci, B. 2004. Ortaöğretim Kurumlarında İngilizce Öğretimine İlişkin Öğrenci Tutumları (Gaziantep ili örneği). XIII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı, 6-9 Temmuz 2004.
- Bahadır, F. (2022). Gelecek beklentilerine göre öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tutumlarının incelenmesi. Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi, 17(34), 459-473.
- Brookover, W. B. (1969). Pygmalion in the Classroom: Teacher Expectation and Pupils' Intellectual Development. ABD: Holt, Rinehart and Winston, Inc
- Celep C. Meslek Olarak Öğretmenlik. Celep C. (Editör), Ankara: Anı Yayınevi, 2004: s.38-39.
- Çelik A. Ortaöğretim öğrencilerinin temel psikolojik ihtiyaçlarının karşılanma düzeyleri, öğrenmeye ilişkin tutumları ve matematik kaygıları arasındaki ilişkilerin belirlenmesi. 2025, Çağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 172 sayfa, Mersin, (Doç. Dr. Soner Çakmak ; Doç. Dr. Mustafa Kale).
- Davarcıoğlu, P. (2008). Ortaöğretim Dokuzuncu Sınıf Öğrencilerinin Matematik Korkusu. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bolu: Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Demirtaş H, Aksoy M, Balı O, Çağla Ç. İlkokullarda örgüt kültürünün sınıf öğretmenlerinin motivasyonuna etkisi. Adıyaman üniversitesi sosyal bilimler enstitüsü dergisi, 2019;(31):1-39.
- Dikmen S, Bahçeci F. Üniversite öğrencilerinin öğrenmeye yönelik tutumlarının incelenmesi. Eğitimde Yeni Yaklaşımlar Dergisi, 2022;5(2):161-170.
- Dikmen, M., Şimşek, M., & Tuncer, M. (2018). Öğrenme stilleri ile öğrenmeye yönelik tutum arasındaki ilişki. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 11(57), 388-400.
- Dilaver, H. Türkiye’de Öğretmen İstihdamının Dünü, Bugünü ve Yarını, Eğitimimize Bakışlar. Kültür Koleji Vakfı Yayınları, İstanbul: 1996.s.119.
- Gagne, R. M., Wager, W. W., Golas, K. G., & Keller, J. M. (2005). Principles of Instructional Design. Toronto: Thomson Wadsworth.
- Göloğlu Demir, C. (2021). Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Öğrenmeye Yönelik Tutumlarının

- Belirlenmesi. Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 41(1), 415-439.
- Gündoğan, N. (2003). Avrupa Birliği'ne üye ülkelerde bir istihdam politikası aracı olarak yaşam boyu öğrenme ve bazı örnek program ve uygulamalar. *Kamu-İş İş Hukuku ve İktisat Dergisi*, 7(2), 299-312.
- Hamurcu, H. (2018). Examination of attitudes to learning and educational stress in prospective primary school teachers: İzmir Buca sample. *Educational Research and Reviews*, 13(2), pp. 92-105, 23.
- Kara A. (2010). Öğrenmeye ilişkin tutum ölçeğinin geliştirilmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*. 2010; 9(32): 49-62.
- Karasar, N. (2021). Bilimsel Araştırma Yöntemi (35. Baskı). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Kılbaş K. Ş. Öğretmenlik Mesleğine Giriş, Nobel Kitapevi, Ankara: 2003.s.208.
- Mullis, I. V. S., Martin, M. O., Goh, S., & Cotter, K. (2016). TIMSS 2015 Encyclopedia: Education policy and curriculum in mathematics and science. Boston College, TIMSS & PIRLS International Study Center website.
- Özkal, N., & Çetingöz, A. G. D. D. (2006). Akademik başarı, cinsiyet, tutum ve öğrenme stratejilerinin kullanımı. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 46(46), 259-275.
- Ru-Si C, Chin-Chung T. Gender differences in taiwan university students' attitudes toward web-based learning. *Cyberpsychology, Behavior and Social Networkin*, 2007;10(5):11-32.
- Schunk, D. H. (2012). Learning theories an educational perspective sixth edition. Pearson.
- Senemoğlu, N. Gelişim, Öğrenme ve Öğretim, Anı Yayıncılık, Ankara, 2018.
- Susilawati, Aznam, N., Paidi Irwanto, I. (2021). Socio-Scientific issues as a vehicle to promote soft skills and environmental awareness. *European Journal of Educational Research*, 10(1), 161–174.
- Şimşek, Ö.F. (2007). Yapısal Eşitlik Modellemesine Giriş Temel İlkeler ve LISREL Uygulamaları. Ekinoks Basımevi, Ankara.
- Tabachnick, B.G. & Fidell, L.S. (2007). Using multivariate statistics (5th ed.). Boston: Pearson Education Inc.
- Tasgin, A., & Coskun, G. (2018). The relationship between academic motivations and university students' attitudes towards learning. *International Journal of Instruction*, 11(4), 935-950.
- Uçar R. İlkokul Müdürlerinin Dağıtımçı Liderlik Davranışları ile Öğretmenlerin Motivasyon ve Yaratıcılık Düzeyleri Arasındaki İlişki (Diyarbakır İli Örneği). 2015, Dicle Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 254 sayfa, Diyarbakır, (Yrd. Doç. Dr. Abidin Dağlı).
- Weinburg, M. (1995). Gender Differences In Students' Attitudes Toward Science: A Meta Analysis Of The Literature From 1970 to 1991. *Journal of Research In Science Teaching* , 32 (4), s. 387-398.
- Yanardağ, B. (2013). Eğitim fakültesi sınıf öğretmenliği, beden eğitimi ve spor yüksekokulu son sınıf öğrencilerinin duyuşsal alan farklılıkları (Kafkas Üniversitesi Örneği) (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Kafkas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kars.

- Yavuz Konokman, G., & Yanpar Yelken, T. (2014). Okul öncesi öğretmeni adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarının ve girişimcilik düzeylerinin incelenmesi. *International Online Journal of Educational Sciences*, 6(3), 648-665.
- Yeşil, R. (2018). Yabancı dil olarak Türkçe'yi öğrenme uygulamaları ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Turkish Studies Educational Science*, 13(19), 1969-1987.
- Yetgin, O, (2017). Ortaöğretim Öğrencilerinin Matematik Kaygısı ve Öğrenmeye İlişkin Tutumlarının İncelenmesi (Yüksek Lisans Tezi). Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adıyaman.